

הבמאי הישראלי הראשון

במקום לכתוב את הרשימה הזאת, הייתי יכול להראות לכם צילום אחד שאומר יותר מאשר הרשימה יכולה להגיד. זה צילום של הילד שלי, שלמה, בן שנה וחצי, העומד ומשחק עם 60 פחיות. בתוך הפחיות יש אלפי אלפים ממרים של סרט קולנועי. וכל זה מונח ואי אפשר להשתמש שלי רחל. וכל זה מונח ואי אפשר להשתמש שלי רחל. וכל זה מונח ואי אפשר להשתמש שלי רחל. וכל זה מונח ואי אפשר להשתמש שלי רחל.

אחרי שנשברתי מבחינה כספית בסרט ב' מולדת, לא נשאר לי כלום. כל הכסף הלך ולא קיבלתי פרוטה מהצגתו של ה' סרט בארץ. אבל למרות שנשברתי, לא הת' יאשתי. אני ואחי האמנו בעתיד של הסרט הישראלי. אחרת הייתי חוזר מוזמן למקום שממנו באתי. בסרט זרקתי רכוש וזרקתי כבוד ולא הסתכלתי אחורה. אלא קדימה — לארץ ישראל. כל שלושה חודשים יבוא אלי שליח מפרס וירצה לשכנע אותי לחזור. אבל אני מאמין בעתיד תעשיית הסרטים בישראל. לכן אני כאן.

אחרי שישבנו שנה וחשבנו למה הפסדנו את הכסף בבאין מולדת, ראינו שבצעם לא נכשלנו. פשוט — היתה לנו בראש יותר מדי ציונות. הסרט באין מולדת היה ציוני ממש. והקהל לא רוצה ציונות. השנה הזאת עברה עלינו קשה מאוד. אבל תמיד היה האחד מעורר את הכוח של השני. ויום אחד, בישיבה, כשלא נראתה עוד שום תק' זה, קם אחי אמיליו ואמר: עכשיו אייצר סרט ואשקיע את הכסף שלי, ואחתי תהיה הבמאית.

שמנו יד ביד והיה לנו סיפור טוב מאוד. התחלנו תיכף בעבודה. הסיפור הוא של הסופר האנגלי ריצ'ארד אוהיר, שהיה ב' ארץ שמונה חודשים. הוא כתב אותו אחרי שראה בעיניים שלו את אותם הדברים.

הסיפור על רחל הוא על נערת בגיל ה' התבגרות, שהעיר מושכת אותן בצלילי הגיז ואורות הניאון, והן תעזובנה את המשפחה שלהן, בלי לחשוב הרבה, כדי לנסות את מולדן בעיר הגדולה. זהו סיפור על בחורה מהכפר שעוזבת את ההורים שלה ותולכת למצוא לה תיים בעיר הגדולה. שם היא נופלת בידיים של צעיר פושע שהמישטרה דורפת אחריו. במשך הסיפור תראה רחל את תחיים, החיים הריאליסטיים בעיר. ואז תע' בור שלבים מסוכנים. היה תהיה תרה מה' בחור הזה, וכאשר יודע לו — גירש אות' מהבית. ואחר כך מהפחד שתלשין על העס' קים שלי, יחזיר אותה אליו בכוח, ויתכונן לברוח מהארץ.

אבל העין של החוק עוקבת אחריו כל הזמן והמישטרה רוצה לתפוס את כל הכ' נופיה ביחד. הבחורה מתקשרת עם המיש' טרה שתקיף את הנפיה ברבע המתאים. תוך מריבות וחילופי ריחות ייהרג האהוב של רחל וכל חלק מהחברים שלו. ואז תדע רחל שהתיים הם לא כמו שהיא חשבה, ותתחתן עם קצין משטרה שיתויר אותה למוטב והיא תחזור הביתה אחרי כמה חוד' שים בבית הסוהר.

★★★ סרט ישראלי אמיתי!

הו הסיפור. רציתי לעשות אותו לסרט מפני שחשבתי איהו סיפור אנוחנו ציוני כים כאן בארץ. ראיתי שהציונות כבר יצאה מהאף אבל יש לנו בעיות שעלולות לקרות בכל רחוב, בכל בית שהיחם בין ההורים לבנים הוא לא נורמלי. רציתי לעשות סרט ריאליסטי שיהיה דוגמא לכל אלה החושבות בדרך של רחל.

התחלנו לעבוד. עבדנו בתנאים בלתי אנוי שיים. הרבה לילות ישנו באוטו. הרבה פע' מים עבר עלינו רעב באמת. אבל הרצון עלה על כל דבר. אחרי שנה של עבודה גמרנו את התצלומים. במשך כל השנה הזו היו רק 40 ימים של צילומים. היה חסר לנו כסף, חסר כוח ודברים אירגוניים אחרים.

הכסף שהיה לאחי אמיליו לא הספיק לג' מור את הסרט. פניתי למשרדים ממשלתיים. שארית הכסף הלכה בביטוחים. כמעט ואבדנו את התקרה. לפני שנה באה הוועדה הבינ'ית

קולנוע

סרטים

אבודים בלילה

ליד האמיצים (תל אביב, תל אביב): איטליה (צרפת) הוא סרט המצייר סימן שאלה נוסף על מהותו ועתידו של הנוער במהצית השנייה של המאה העשרים. הפעם ניצב מאחורי סימן השאלה הדור האבוד האיטלקי. בסרט מסופר סיפורם של שלושה בני-נוער: צ'ינטינו, רוג'רו ובלה-בלה. מי הם? מה הם חושבים? מדוע הם מתנהגים בצורה ש' מתאר הסרט? כל זה לא חשוב. הם פשוט שלושה צעירים בראים ובעלי מוח, שיכלו להיות אורחים מעולים לחברה. אולם החב' רה אינה מעניינת אותם. כל מה שמעניין אותם היא האתם הפרטית, הרגעית. לעינינו מתחלל ערב אחד מחייהם. הם גונבים מכונית, גונבים רובים, מלקטים שתי יצאניות ברחוב להסתאה, ויוצאים לחפש אדם שיהפוך את הרובים הגנובים לכסף. לבסוף נמצא אדם כזה. הוא מעניק להם כסף בתוספת יצאנית שלישייה (אנה מריה פררו). הם לוקחים את היצאניות לשדה, בורחים מבלי לשלם להן דמי-סירות. אולם היצא' ניות (אלזה מרטינלי ואנטואנלה וולדי) היו חריפות ממצלמה. הן גנבו את כל כספם.

מידן דמונג'ז, ליד האמיצים

זה מותר!

האיטלקיים שחיבלה בנמל. הוא הצליח ל' זהות את הבסיס במיתקן סודי שבאוויה איטלקית, אשר עגנה במלמל מארוקו הספר' דית הנייטראלית; ולמרות שהיתה בכך פני' עזה בארץ נייטראלית, חיסל את הבסיס בעצמו. הסרט, המתאר את הקרב הדומם, מעניין ועוצר נשימה; גם סממנים של הומור ה' אופייני לסרטים לטרטים הבריטיים אינם חסרים בו. העלילה מרתקת עד כדי כך, ש' גם הסולדים מסרטי-מלחמה ייהנו ממנה.

גם צרכת כגבוריים

נורמנדי-נימון (הודו, תל אביב): צרפת בריט'המועצות) היה שמה של טייסת צר' פתית שפעלה בתקופת מלחמת העולם ה' שנייה במיסגרת חיל-האוויר הסובייטי. קורר' תיה של טייסת זו אינן אופופות תהילה יותר מכל טייסת קרבית אחרת בכל חיל שהוא. אולם הצרפתים, שעקב כניעתה המהירה של ארצם לגרמנים, לא יכלו לייצר סרטי-מלחמה הירוויים-שוביניסטיים, נאחזו במיוחד בסיפור רם של קומץ טייסים צרפתיים שברחו מבסיס חיל-האוויר של חישי בפולין ובריקה ל' בריט'המועצות והמשיכו שם במלחמה.

יש בסרט כמה תיאורים אנושיים כנים, אולם תאורים אלה נעלמים כמעט כליל במטר הפצצות של סיסמאות מליציות נבר' בות. ההפצה מרוכזת ושיטתית, אלא של- רוע המול' הפצצות הן פצצות-סרק.

תדרין

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ, אשר העולם היה ממליץ לראותם: **ענן והאחד** (ארמונד, תל אביב) — מחנה שבויים בריטיים באיטליה מתרוקן עד לאיש האחרון במיצע בריחה מרתק. **מי היתה גברת ז'וז' (מונרבי, תל אביב)** — קומדיה מבריקה על מרגלים, שירותים חשאיים, ובגידות בחיי נשואים. ז'אנט ליי, דין מארטיין.

חתיכה על המיטה. השלושה משוט' טים בלילה של רומא. הם מנסים לגנוב מכר' גית מפוארת, נתקלים בחבורת בני-טובים, נכנסים לחיגרה עם ולבסוף נוסעים לבלות בארמונו של אחד הצעירים — בויא ונטו. הם עושים חיים — שותים ושוכבים משוע' ממים על הספות. בסיוורו על פני הבית מגלה רוג'רו (לורנט סרויף) חתיכה בלוגית עירומה למחצה (מילין דמונג'ז). האם היא בעלת-הבית או חדרנית? אין זה משנה. הוא שוכב עמה. בינתיים מצליח בלה-בלה (פרנקו אינטרנלי) לגנוב את כספם של בעלי-הבית. השלושה בורחים. צ'ינטינו (ז'ואן קלוד ברילי) נוטל את הכסף ובורח משני חבריו. ידידות אינה חשובה. העיקר לעשות חיים. בכסף זה הוא עומד להחזיר אליו את אהר' בתו (רוונה צ'יאפינו). לבלות עמה במפוא' רים שבמועדוני-ההילה הרומאים, לשכב עמה. המישטרה עוצרת אותו אחרי שעורויה שהוא מקים בבאר. אך רוג'רו ממשיך לבי' לוח עם הנערה. הוא מפזר את שארית הכסף על ימין ועל שמאל. בסוף הערב, כשהוא מחזיר את הנערה הביתה, נשארות כמה לירות בכיסו. הוא משליך אותן לאשפה. השחר מנצנץ. מחר יתחיל ליל-בילויים חדש. בבימוי התכליתי של מאורו בולוני, מצ' גים כמה מטובי השחקנים הצעירים בצרפת ובאיטליה מישחק בדרגה גבוהה. ולמרות שליל האמיצים אינו עוסק בניחוחים סוצי' לוגיים או בהצגת מניעים, הוא מתנה אחד הסרטים החזקים ביותר בנושא הדור האבוד.

קרב בדמעה

הסוד השמור ביותר (תמר, תל אביב): הודו) הוא סרט אודות אחד החילות המזורים והסודיים ביותר בכל צבא — שיטת אנטי-הצפרדע. סוג זה של לוחמה תת-ימית, מבוסס ב' עיקר על חלבוניס-אמוראים שתפקידם לחבל ולמקש על אניות האויב מתחת לפני ה' מים, מבלי לגלות את נוכחותם. הסרט, ש'

אתגר

מתוך התוכן של גיון מס' 2 שיצא לאור ונמצא למכירה

בועז עפרון: אנשים כמו אייכמן מהווים סכנה מתמדת לאנושות, ועל מעשים כאלה חותר גם לנקום, לא רק להעניש. טיפול דפואי, יחס "אנושי" אליהם הריהו התעללות אכזרית ברגשות קרבתוניהם. רק מלאכים, וכמוכן גם כותבי מאמרים ראשיים בעיתונים אנגליים, מסוגלים לנסות "להבין" להיות "אובייקטיביים", ואולי אף "לסלוח". בשרודס סתם אינו יכול להגיע לדנה כזה. לכן איני סבור שההתנגדות המצפונית לעונש המוות תופסת כאן, ויפה עשה המחוקק הישראלי שהשאיר עונש זה בעינו. בחוק עשית דין בנאצים ובעוזריהם.

(מתוך המאמר: "אייכמן — המפלצת שבשינה")

★★★

נתן ידן-מור:

אמרנו כי המחלוקת בין דויד בן גוריון ופנחס בלון היא על עקרון. אולם לאחר עיון יסודי יותר נמצא, כי יש מכנה משותף לשני היריבים. אין במקרה זה התנגשות בין האי' דיהא של ה"נביא" לבין הארגון ה' מעשי של ה"כהן". לא על רעיונות ושיטות פילוסופיות נטושה המערכה, אלא על הצורה הפיסית של הממ' שלי. שני הצדדים מיצגים מנגנוני' כוח. ראש הממשלה שליט במנגנון להרחיבו על כל אביזריו להשאיר רוצה חברה. ולעומתו שלטת ההסתדרות במנגנוני פעולה חזקים אף הם ואין היא מוכנה לוותר עליהם.

(מתוך המאמר: "שני קיסרים")

★★★

אורי אבנרי:

הגורמים העיקריים, המשפיעים כ' יום על היחסים בין בריט'המועצות לבין ישראל, הם ארבעה: (א) האיבה המסורתית בין הקומו' ניחם והציונות; (ב) השתלטות ישראל במערך ה' מדיני והצבאי של המערב; (ג) השאיפה הסובייטית להיעזר בתנועה הלאומית הערבית; (ד) הקטר הרגשי בין ישראל ל' בין האזרחים הסובייטיים שמצאם יהודי.

כדאי לנתח כל אחד מארבעת ה' גורמים האלה בנפרד, כדי לעמוד על עוצמתם היחסית.

(מתוך המאמר: "דרך חדשה אל מוסקבה")

★★★

אברהם שוייצר:

התנהגות קשוחה מצדנו היא הנר' אית החלמת יותר את עצם המשי' מה. עלינו להחזיר לתודעת הערבים שקיום הגישה ה"סרטי-מנעית" יג' רום להם סבל וצרות. עמים אינם לומדים מספרים; הם לומדים מ' נסיון. ואין נסיון מאלף כסבל הנגרם בתוצאה מהשתערוט חוזרת ונשנית על עצם שאין לכבשו. ילד לומד את משמעות חוק הגראוויטציה על ידי נפילה חסבה כשהוא מתעלם ממנו. זהו התהליך שעמי המדינות השכ' נוט חייבים לעברו לפני שישלמו עם עובדת קיומנו. לאחר שישלמו, יהיה מקום למו'ים. ויותר מזה: יהיה מקום לחנך את הציבור הישראלי שיתו' רים מפליגים מאלה הנראים לנו כ' סבירים כיום, כדאיים למען שלום עם שכנינו.

(מתוך המאמר: "מסע למרחב האשליות", במדור "במה תופ' שית')

זאזא